

i Løbet af 2 Finansaar vilde kunne opnaa saa store Beløb i reelle Beparelser, som der her har været Tale om, men jeg maa sige, at mit Haab derom jo ikke er meget stort.

Ved Slutningen af forrige Samling blev der vedtaget et Forslag til Beslutning i Folketinget, et Forslag til Beslutning, som nødvendigvis politisk maa binde den nuværende Regering, da den tog imod Beslutningen i den Form, i hvilken den blev vedtaget, og dens Parti som Helhed støttede den og de højtærede Ministre vistnok ogsaa rent personligt stemte for den.

I første Led af denne Beslutning staar der: „Folketinget beslutter at udtale: Den Erhvervskrise, som hjemsøger det danske Samfund, gør en Lettelse af de Byrder, som skatte- og takstmæssigt paahviler Befolkningen, tvingende nødvendig“. Jeg spørger: Hvad har Regeringen nu udrettet for at efterkomme det Paalæg, som denne første Passus i Beslutningen giver den? Hvad er det for Skattnedsættelser og Takstnedsættelser, den højtærede Regering møder frem med? Og den har altsaa selv udtrykkelig erkendt, at en saadan Lettelse er tvingende nødvendig.

Den næste Passus lyder saaledes: „Folketinget opfordrer derfor Regeringen til ved nøje Gennemgang af *samtlige* Budgetter, derunder i særlig Grad de militære, at tilvejebringe Forslag ikke blot til yderligere Nedsættelse af de frie Bevillinger, men til saadanne Ændringer ogsaa af de lovmæssig fastsatte Ydelser og Takster, at den paakrævede Lettelse af Skattebyrden kan tilvejebringes“. Ja, jeg tror ikke, at nogen, der gennemgaar Finanslovforslaget, og som overvejer, hvad det er for Forslag, Ministeriet ved Samlingens Begyndelse er fremkommet med, vil vove at paastaa, at Regeringen har holdt sig dette andet Afsnit af Beslutningen efterrettelig. Ikke i mindste Maade, eller, jeg vil ikke sige: ikke i mindste Maade, men: paa en ganske overordentlig ensidig Maade! Medens der krævedes en Gennemgang af samtlige Budgetter og samtlige Indtægtslove, som hører under de forskellige Ministerier, har Ministeriet i alt væsentligt nøjedes med de Nedsættelser, som er en Følge af Dyrtidstillæggets og Konjunkturtillæggets automatiske Nedgang, og de øvrige Nedsættelser, som saa at sige automatisk følger af Prisedgangen.

Men denne Gennemgang af Indtægtslovene under samtlige Ministerier har vi ganske maattet savne, undtagen paa et Par enkelte Punkter. Det er Ministeriets Kælebørn, som vi kender fra tidligere Tid, som man her er vendt tilbage til. Man har først

og fremmest naturligtvis taget Militæరుdgifterne. Jeg havde jo nok en lille Mistanke om, at naar dette Ændringsforslag blev skudt ind i Beslutningen — et Ændringsforslag, som jeg ogsaa straks saa vilde give Beslutningen en anden Drejning, end den havde oprindelig —, naar dette Ændringsforslag „derunder i særlig Grad de militære“ blev skudt ind, anede jeg meget vel, at den nuværende højtærede Regering vilde læse dette saadan: saa godt som udelukkende de militære Udgifter. Og saaledes er det i Virkeligheden ogsaa blevet praktiseret. Der er derudover sket dette, at den højtærede Undervisningsminister har foretaget en ekstraordinær, stor Nedsættelse af Hjælpen til de frie Skoler, de private Skoler og de private Seminarier. Den højtærede Indenrigsminister har foretaget en ekstraordinær, stor Nedsættelse af Bevillingerne til Skytteforeningerne. Og endelig har den højtærede Landbrugsminister ligesom i Fjor sat Dyrskuebevillingerne meget væsentlig ned. Men det er jo aldeles ikke noget nyt. Det er de Kæpheste, vi kender fra tidligere Tid, og noget, som absolut ikke kan træde i Stedet for en virkelig saglig Gennemgang med Nedsættelse for Øje af Udgiftslovene under samtlige Ministerier.

Jeg maa i Forbindelse hermed, som jeg gjorde det i Fjor, beklage den fuldstændig forkastelige Finanslovspraksis, man under dette Ministerium slaar ind paa, idet man nemlig uden videre opfører Bevillinger, som ikke kan gennemføres, uden at der først bliver en Lovændring; man haaber, at denne Ændring vil finde Sted, men opfører uden Lovændringen Bevillingen paa Finanslovforslaget. Det er jo et System, som ødelægger ethvert sundt Grundlag for en Budgetpolitik. Det er fuldstændig umuligt paa den Maade, naar man ser paa et Budget, at faa et virkeligt Overblik over, hvad der er Ministeriets Ønsker, som maaske vil vedblive at være uopfyldte Ønsker, og hvad der føres op paa Finansloven under Hensyn til bestaaende Love og under Hensyn til Forholdene. Det er jo ogsaa ganske inkonsekvent gennemført. Ministeriet regner f. Eks. med at faa vedtaget en Fornyelse af Luksustoldloven, som de i sin Tid bekæmpede saa stærkt, men har ikke opført den paa Finansloven. De plukker ud og tager nogle enkelte Ting, som de sætter ind paa Finansloven uden nogen som helst Hjemmel i gældende Finanslovspraksis. Hvorfor gør de det? Jeg antager, de gør det for dermed at øve en vis Pression paa Lovgivningsmagten, en Pression, Lovgivningsmagten